

Kuczyński vrátil Hlavní cenu! (str. 2)

12. 4. 2007

Místo **původníku** / **Velikonoce ve světě** (str. 1-2) * **Výstavy** / humor, kam se

podíváš: **Prešov, Sorry, Holandsko, Mlejnková**

(obr vpravo) * **Kdy Kdo Kde Co Jak (a)**

Proč... / Golem - maskot LOH? *

Cítát týdne / Ivan Hanousek *

Malý slovník katalogů / „E“ jako

Eurokartoenale (Belgie) * Malá

recenze na... / ...dvě knihy ilustro-

vané cartoons! * Ze světa / Írán,

*** Časopisy / Eulenspiegel č. 4; New**

pošty * Komiks - News # 19 *

*** Výsledky / Německo, Rusko, Belgie ***

Polsko, Bulharsko

Scorpion č. 57 * Z

Dokument / foto: **STADIÓN**

KALENDARIUM * Do archívu / *autoři Sorry - medailonky* * aj.

e-GAG

ČUK vydává **GEK** * týdeník České unie karikaturistů * **V.ročník**

* (zprávy ČUK č. 221) <http://cuk.dreamworx.cz>

Číslo 07 / 15

KRESBY V TOMTO ČÍSLE: HANÁK, LEURS, POHLE, KANALA, LINEK, NOS, DEJONG, STRZELCZYK, LUCZYŃSKI, GODERIS, GLUSZEK, MYSYROWICZ...

Ze světa / Malování veselých kraslic

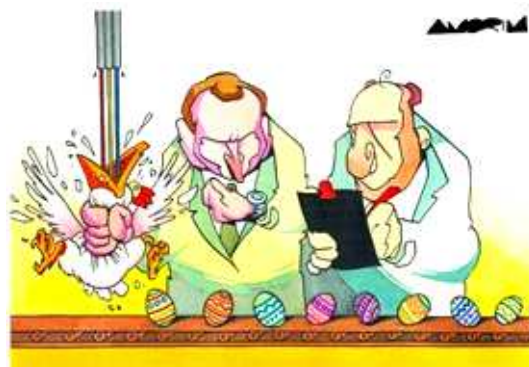
V obchodním centru Reduta ve Varšavě se 31. března t. r. konalo velikonoční malování obřích kraslic, organizované **Fundací Dětská fantazie** aj. Pomalovaná „jaja“ se téhož dne dražila na aukci a získaný výdělek byl poukázán na konto nadace; čili k rychlému plnění přání nevléčitelně nemocných dětí. Mezi významnými osobnostmi nechyběl satirický kreslíř **Szczepan Sadurski** (viz foto!)

Kdoví, třeba už za rok budou sedět v Praze na vejcích také ČUKisté? To je přece nápad! Ale najdeme také nějakou takto širokorozchodnou nosnici? (G)

Exotický **Velikonoční pozdrav** posílá předplatitelům GAGu až z **Brazílie** karikaturista Amorim! Snad se

naši ochránci ptactva na něho - a na humor zvlášť - za ten fór nenahnávají... (Další velikonoční pohledy na str. 2!)

Hello, dear Ivan Hanousek:
Here comes some cartoons for your e-GAG.
I hope that you enjoy it.
Best wishes
Amorim

<http://www.geocities.com/satiamorim>

Událost / Paweł Kuczyński rezignoval na cenu od Turků

Polský cartoonista Paweł Kuczyński rezignoval na Velkou cenu z 2. International **DON QUICHOTE** C. C. na téma "Immigration". K neobvyklému rozhodnutí dospěl poté, když po novém pročetí pravidel soutěže zjistil, že porušil jeden bod, mluvící o tom, že se z účasti vyjímají práce dříve publikované a oceněné. Jeho vítězné dílo (viz minulý e-GAG) se vloni objevilo mezi obrázky, co získaly Grand Prize v polské soutěži "Wielka Łódź 2006". A v momentě posílání obrázků do soutěže to nezahlavil v úvahu. O vzniklé situaci říká:

"V domění, že je to soutěž internetová, myslil jsem, že se mohou účastnit veškeré práce... často v galériích takových soutěží nacházím práce, které jsem už dříve viděl. Po obdržení informace o vítězství prošel jsem si pravidla ještě jednou, abych zjistil svůj omyl. Proto jsem vzkázal organizátorovi, že chci rezignovat na cenu a ten to akceptoval..."

Jak píše **Mirosław Hajnos**, který jako první o tomto případě přinesl informace počátkem Velikonoc, kdyby se v karikatuře (jako ve sportu) udělovala Cena Fair Play, pak by si ji Paweł Kuczyński jistě zasloužil!

GP tedy získal dosavadní držitel následující, tedy 1. ceny Brito z Francie. Další ocenění umělci popolezli rovněž o stupínek výše. Na konci „žebříčku“ - tedy k „Zvláštní ceně“ si pomohl jeden (nejspíš nejvýše postavený z dosavadních „diplomantů“) **Stefan Despodov** (Bulharsko). Opravenou listinu vítězů soutěže „Imigrace DQ“ najdete v rubrice „Výsledky“.

(Gag)

NAHOŘE ZLEVA: Luczyński, Kantorek, Mysyrowicz (Polsko, Kanada, Polsko)

Velikonoce jsou za námi, vejce nám už tvrdnou na stolech, pokud ovšem nestojí po kolumbovsku na špičce. Králíci a slepice mají konečně pokoj, ani ten pštros už nemusí schovávat hlavu do vejce(te). A tak si jen pro pořádek připomeňme jejich odezvu v redakci e-GAGu, kam už po uzávěrce dorazila spousta vtipných bahopřání k tomuto křesťanskému svátku - pár jsme jich pro inspiraci i informaci vybrali, zmenšili a ... do trojic sloučili!

DOLE ZLEVA: Bendziecha, Gluszek, Strzelczyk (Polsko, Polsko, Polsko)

řena výstava nejlepších prací z 15. ročníku mezinárodní soutěže = tzv. **Dutch** (tedy holandského) **festivalu**. Jak lze z plakátu lehce poznat, podle okteta různých bohů od rabína po scientistu (včetně Dia hromovládce s fanglí festivalu) bylo téma „**People a religion**“ a název výstavy lze přeložit asi jako „Neuvěřitelné“. Zúčastnili jste se, doporučuje se vyrazit tak, abyste byli na místě 22. dubna už před 15. hodinou odpoledne, neb pak vypukne ta pravá vyhlašovací sláva... Kázání povede Paul Haenen alias **Reverend Gremdaat** a hudbu obstará Klezmerband **Agge Nebbijs** z Bergenu op Z.

Do Plzně?

I **Plzeň** se stává vlídným hostitelem výstav cartoons (píše Plzeňák **Vhrstí** a omlouvá se, že za to „vůbec nemůže“). Po nedávné Ladmanově (místní obyvatel) výstavě v **Galerii Jiřího Trnky**, měl minulý čtvrtek v **Galerii Bílé nároží** vernisáž také Pražan Jan Vyčítal (jehož vztah k městu se datuje písní „o čtyřicátom pátom, kdy Plzeň osvobodil Patton“). Zůstává celkem záhadou, proč oba kreslíři neinformují prostřednictvím e-GAGu širokou karikaturistickou veřejnost (na rozdíl třeba od Brňáků, Slováků či Poláků) o svých výstavách... Že by se staří braši tak báli o vernisážové buráčky?

Do Budějic!!

Jak už jsme si tu pověděli, od 24. dubna do konce května se v Českých Budějovicích, a to přímo na Krajském úřadě, bude konat „**Výstava kreslířů časopisu Sorry**“. A jak jsme si slíbili, tu je v plné parádě i zvací plakát. Pokud by vám bylo zatěžko louskat jména ze zmenšeniny plakátu, zde máte desítku vystavujících umělců větším písmem:

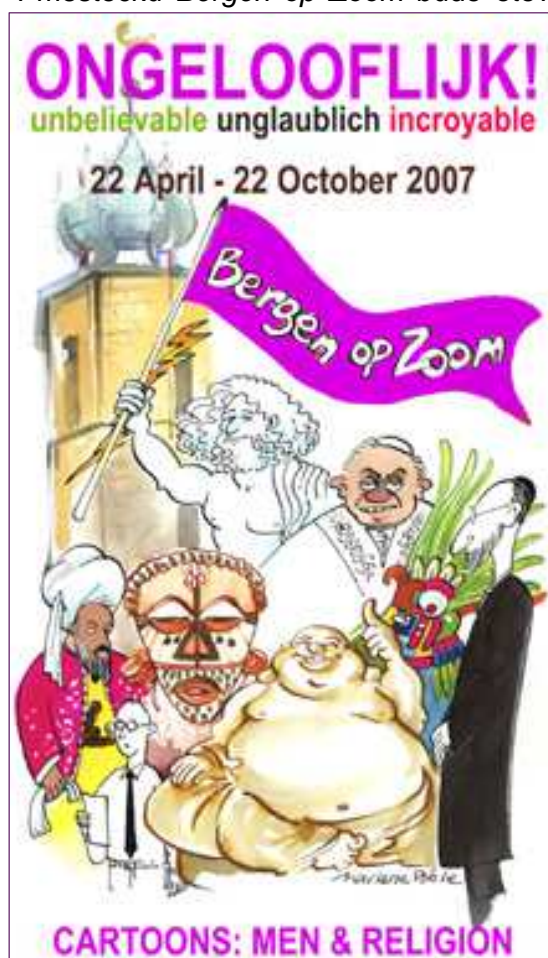
Fefík, Marek Douša, Jan Farkas, Zdeněk Hofman, POKLOP = Pospíšil a Klos, Jiří Košťár, Radovan Rakus, Setík / Vraník, Souček / Cvach, Radek Steska.

Více o autorech v rubrice „Do vašich archlívů“ dále v čísle

Do Holandska!

A pro ty, kteří raději než na jih jezdí na Západ, je tu další plakát, tentokrát z dílny samotné generální šéfové FECO **Marlen Pohle** /ové. (Viz níže vpravo!)

Zve do Holandska, kde od 22. dubna až do 22. října v městečku **Bergen op Zoom** bude otev-

Do Toulcova dvora v Praze...

Krátká zprávička od Martina Perlíka z **Ekoforu**. Do dne uzávěrky 31. března 2007 došlo pořadatelům přes 1300 vtipů, z toho 850 od dětí. Vtipy vážily dohromady téměř 20 kg. **První výstava bude už 21. dubna v Praze - na Ekocentru Toulcův dvůr** v rámci akcí ke Dni Země. Propozice soutěže jsme přinesli v e-GAGu č. 4. Termín zasedání odborné poroty zatím nebyl určen. Součástí projektu je i přímé hlasování diváků na rozmanitých eko-akcích po České republice, kam putovní EkoFór vyjíždí.

Do Mánesu na Salon s „Májovou Mlejnkovou“ (vernisáž 2. 5., pozvánka příště)

Ze světa / Írán

Rahim o tabrizských cartoonistech:

Ustabil jsem Tabriz Cartoon Association v roce 2001. Nyní má 500 členů z celého Íránu. Publikujeme magazín "Caricareh" - poslední má číslo 36. Servis pro členy na webové adrese www.tabrizcartoons.com obměňuje 3-4x za týden obsah a má kolem 14 000 návštěv denně. Podává kompletní informace o soutěžích a výsledcích. Vedení Tabriz Cartoon Association má pět členů. Výtvarný humor odstartoval v Tabrizu už v r. 1906 v magazínu s názvem "**Molla Nasreddin**". Na této tradici bylo otevřeno muzeum se 70 originály top-karikaturistů světa, více jak tisícem „cartoon books“, tisíci originály cartoons a s „cartoon shopping center“.

Bulharsko / Jak to bude letos v Gabrovu

Každé dva roky se v bulharském městečku Gabrovo odehrává velká sláva. Nazývá se to Mezinárodní bienále humoru a satiry a za komunistů nám to bylo vydáváno za nejvýznamnější světovou přehlídku výtvarného humoru. A pro středovýchodní Evropu to vskutku taková soutěž i byla... Dodnes patří Gabrovo k „hóch“ akcím v cartoons, i když se zde více holduje umění než britkému vtipu. Také jména vítězů z posledních ročníků Gabrova se jen málokdy prolnou se jmény vítězů jiných světových cartoonistických soutěží současnosti. Podívejme se tedy jak vypadá v bulharském kalendáři letošní lichý rok, který je tím správným bienálovým (pamatujte si to třeba podle mnemotechnické poučky „GP“ - rovná se Gabrovo + Písek = konají se stejný rok).

DUBEN:

1. 4. Den otevřených dveří Domu Humorů a Satiry (vstup volný) u příležitosti 35. výročí založení instituce!

Současně bude otevřena výstava **Adam a Eva** (ze sbírky *Humour of the Peoples* Domu HaS a ze sbírky Surgut Art Museum (Rusko) a také otevřena výstava kreseb autora jménem **Naoum Hadzhimladenov** z *City Gallery of Lovech*.

19. 4. Brazil in Cartoons: cartoon collection donated to the *Humour of the Peoples art collection of the HHS by artist Hristo Popov*.

KVĚTEN:

19. 5. Zahájení 18. International Biennial of Humour and Satire in the Arts - Gabrovo 200; ceremoniál vyhlášení vítězů a předávání cen.

Otevření výstavy soutěžních prací ve všech kategoriích: cartoons, graphics & drawings, paintings, sculpture, photographs and posters.

Otevření samostatné výstavy cartoons **Vjačeslava Bibiševa** (Rusko), vítěze předložského *Golden Aesop - Grand Prix* - ze 17. International Biennial of Humour and Satire in the Arts - Gabrovo 2005.

12. *BLAGOLAZH* National Meeting of Story - and Joke -Tellers.
Obě výstavy pak potvrzují celé léto: 20. květen - 30. září 2007

Podrobnější info o akcích v tomto roce na: <http://www.humorhouse.bg/eng/new.html>

KomiksNews #19

Další komiksový festival na starém kontinentu je v plánu od čtvrtka 19. do soboty 21. dubna v severoirském Londerry. Do zapomenutého města na severním cípu irského ostrova se samozřejmě sjedou mnohé komiksové celebrity z celé Evropy a bublinoví nadšenci si jistě užijí všechny plánované výstavy, workshopy, přednášky, dis-

kuse, filmy, a to vše zdarma! **2D, the Northern Ireland Comics Festival** slibuje unikátní možnost proniknout do světa komiksového průmyslu (doslova tak) a osobně potkat renomované profesionály z oboru. A dojde i na vyhodnocení výtvarné komiksové soutěže, kterou organizátoři vypsalí pro žáky a studenty ale i jednotlivce. Nejlepší práce budou samozřejmě vystaveny, vítězové v jednotlivých kategoriích navíc obdrží podepsané originální listy známých komiksů.

Za oceánem se zatím vrací ke klasice, konkrétně k jednomu z nejdéle vycházejících komiksových stripů na světě **Terry and the Pirates (Terry a piráti)**. Původně dětský, později dobrodružný seriál Milтона Caniffa hodlá knižně vydat IDW Publishing ve formátu A4, tedy oproti originálu lehce zvětšený. V první knize, která vyjde v červnu, by se mělo nacházet 800 prvních stripů. Terry začal vycházet 22. října 1934 a na stránkách běžných deníků dlouho pokračoval jako jeden souvislý příběh.

V nedělních novinách přitom vycházel jiný děj, ale po dvou letech se obě dějové linie spojily do jedné. Hrdinou je plavovlasý výrostek. Samozřejmě, že jeho život je naplněn dobrodružstvím, připomínajícím v mnohém příběhy jeho evropské obdoby Tintina. Aby na tak vyčerpávající život nebyl sám, má Terry za doprovod ochránce Pata Ryana a čínského kuchaře Connieho. Seriál začínal boji s čínskými piráty, ale později se přenesl i do řady dalších míst. Terryho protivníky byly i ženy, což byla do té doby věc spíše výjimečná. Jedna z nich, démonická Dračí lady, byla u čtenářů velice populární, takže když nakonec v průběhu seriálu zemřela, do redakcí se valila vlna protestních dopisů. Perlička: za druhé světové války stíhal Milton Caniff kreslit kromě seriálu také erotické komiksy pro americké vojáky Male Call.

Vhrsti

Do vašich arch(L)ívů / Sorry a jeho lidé

Pro ty z vás, kteří se nedostanete na výstavu autorů měsíčníku *Sorry* do Českých Budějovic nebo na Jindřichohradeckou Růži, respektive pro ty, kteří se bez faktických údajů neobejdou, přinášíme zde (zhuťněně) základní medailonky o vystavujících autorech.

Marek Douša – kreslíř, ilustrátor, publicista a venkovan

Narozen: 21. 12. 1962 v Kolíně - V *Sorry* publikuje od 20. 3. 1992 – otec zakladatel - Výstavy: až dost - Ilustroval knihy Jiřího Žáčka, Jiřího G. Havlíčka... Publikuje: Reflex... - Společné publikace: 1999 - The BESTiální of *Sorry*; 2000 - *Sorry* 2000 aneb sedm let v debetu; 2001 - Rodinný kalendář *Sorry*.

Fefík (Milan Podobský) – kreslíř, novinář a literát

Narozen: 31. 12. 1966 v Praze Bubenči - V *Sorry* publikuje od 20.3.1992 - otec zakladatel - Z bibliografie: Tak pěkně děkuji! Společ. publikace: 1999 -The BESTiální of *Sorry*; 2000 - *Sorry* 2000 aneb sedm let v debetu; 2001 - Rodinný kalendář *Sorry*.

Jan Farkas – kreslíř a letecký mechanik. Člen ČUKu

Narozen: 20. 4. 1969 v Ústí nad Labem - V *Sorry* publikuje od roku 2002 - Výstavy: 1993 České Budějovice - KS Staroměstská; 2000 Tábor - galerie Infocentrum; 2005 Český Krumlov - Městské divadlo; 2006 Vodňany - galerie Synagoga - Ceny: 1. cena „Zlatá kočka“ na mezinárodní soutěži cartoons PET v Číně.

Zdeněk Hofman – kreslíř, ilustrátor, rybář a entomolog. Člen ČUKu **FOTO vlevo!**

Narozen: 10. 2. 1962 v Hradci Králové - V *Sorry* publikuje od roku 1992 - Publikuje: Annonce, RD Výběr... Výstavy: 1992 a 1994 Praha - Malostranská Beseda - Salon; 1993 Jičín - okresní muzeum a galerie; 1993 Vysoké nad Jizerou - muzeum; 1997 Vrchlabí - Dům Kryštofa z Gendorfu; 1997 Praha - Chodovská tvrz; 1999 a 2002 Praha - U Pešků; 2000 Praha - Rock Café; 2000 Český Krumlov -

Městské divadlo; 2001 Kutná Hora - továrna Philip Morris; 2004 Praha - Gala-galerie U Frantíka - Ilustrace: Stanice, Aleš Dudek; Broučci, Josef Karafiát (2006); Vítejte v Pumelicích, Ivan Rillich (2006); Zábavná plavaná, Ivana Štruncová (2006) - Pidifky (Óbrfrk - Společné publikace: 1999 - The BESTiální of Sorry; 2000 - Sorry 2000 aneb sedm let v debetu; 2001 - Rodinný kalendář Sorry.

Jiří Košťář - kreslíř, ilustrátor a filmař. Člen ČUKu **OBRÁZEK** od P. Hanáka **vlevo!**

Narozen: 1. 1. 1968 v Počátkách u Kamenice nad Lipou - V Sorry publikuje od roku 1997 - Výstavy: 1995 Nový Bor - Galerie na schodech; 1997 Kamenice nad Lipou - muzeum; 1997 Praha - Malostranská Beseda - Salon; 1999 Praha - Divadlo Šuplík - 2000 Terežín - (Blízko pevnosti); 2003 Jindřichův Hradec - zámek; 2003 Nejdek - galerie N211; 2004 Praha - galerie U houpacího koně; 2005 Karlovy Vary - Klub Paderewski - Ilustrace: Škola občanského juda, Smích za zlatou mříží... -Společné publikace: 2000 - Sorry 2000 aneb sedm let v debetu; 2001 - Rodinný kalendář Sorry - Ceny: 2003 2. cena na mezinárodním Bienále cartoons v Písku; 2004 2. cena na Mezinárodním Fór pro FORu v Praze; 2005 Cena Haďáka na Bienále v Písku; 2005 - 2x 2. cena na mezinárodní soutěži Austerlitz/Napoleon v Brně; 2006 1. cena na Mezin. Fór pro FORu v Praze

POKLOP – autorská dvojice Pospíšil – Klos

Luboš Pospíšil - náměťář, pedagog, zpěvák, hudební skladatel - Narozen: 6. 9. 1950 - V roce 1970 s Karlem Klosem účinkovali ve skupině C & K VOCAL.

Karel Klos - karikaturista, ilustrátor a chemik - Narozen: 18. 1. 1945 - Publikoval od roku 1973 v Dikobrazu (společně s Václavem Mikoláškem – MIKL), po roce 1989 časopisy Podvobraz, Hec - V Sorry publikuje s přestávkami od roku 1995 - Ilustrace k povídkám různých autorů - V roce 1996 ilustroval Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války - Výstavy: 1996 Praha - Malostranská Beseda - Salon; 2005 Nejdek - galerie N211.

Radovan Rakus - kreslíř a stavař. Člen ČUKu

Narozen: 3. 10. 1959 v Praze - V Sorry publikuje od roku 1992 - Výstavy: Praha - Malostranská Beseda - Salon; Nejdek - galerie N211. Animované grotesky o věčně nenažraném ptáku Arthurovi - Ilustrace: Ve stádu je vlk, František Sahula - Společné publikace: 1999 - The BESTiální of Sorry; 2000 - Sorry 2000 aneb sedm let v debetu; 2001 - Rodinný kalendář Sorry. **FOTO vpravo!**

SETÍK – VRANÍK - autorská dvojice Setikovský - Vrána

Marek Setikovský - kreslíř a architekt. Člen ČUKu - Narozen: 24. 3. 1964 v Praze - V Sorry publikuje od roku 1994 - Výstavy: Praha - Taková malá dějvická galerie; Slaný - čajovna; Praha Praha - Malostranská Beseda - Salon; Nejdek - galerie N211.

Karel Vrána – náměťář, reportér - Narozen: 7. 2. 1968 v Lounech; dříve v Sorry publikoval v autorské dvojici společně s Lucií Seifertovou pod pseudonymem Vrána - Společné publikace: 1999 - The BESTiální of Sorry; 2000 - Sorry 2000 aneb sedm let v debetu; 2001 - Rodinný kalendář Sorry.

Tomáš Souček – kreslíř a grafik. Člen ČUKu

Spolupracuje v autorské dvojici s Jaroslavem Cvachem (Souček – Cvach) - Narozen: 30.10. 1967 v Praze - Publikoval v Podvobrazu, Hecu, Sportu, Zdravotnických novinách... V Sorry publikuje od roku 1995, potom sedmiletá přestávka. Výstavy: společně v Praze v Malostranské besedě, v KD Novodvorská a v galerii Strakonice.

Radek Steska – kreslíř a pedagog. Člen ČUKu

Narozen: 4. 7. 1963 ve Zlíně. V Sorry publikuje od roku 1997. Mezinárodní soutěže: 2001 Slovensko - Zlatý súdok - Hlavní cena; 2005 ČR - Fór pro for - 3. cena; 2005 ČR - Prazdroj kresleného humoru - 3. cena; 2005 Hong Kong - The Asian Dragon - 3. cena; 2006 Slovensko - Zlatý súdok - 2. cena; 2007 Slovensko - Zlatý súdok - 1. cena.

FOTO vlevo!

Malostranská beseda se už asi stěží dočká velkolepého návratu Salonů do historických prostor. A tak, aby nám v mysli zcela nevybledla vzpomínka na nejlepší léta **Salonů Kr-Hu**, které teď zkomírají v Klubu Mánes, připomeňme si aspoň na nekvalitních snímcích z týdeníku **Stadión**, jak to tam kdysi vypadávalo...

Pro nepamětníky a pro pamětníky se stařeckou demencí pár jmen:
Horní foto (Emil 1987) - Vedle O. Dwořáka zleva 2. Ota Mašek, 5. Šourek jr., 6. autor trofejí F. Reindl
Dole zleva 1. L. Torma, 2. F. Vico
Střední foto (Emil 1989) - Vítězný Fedor Vico (s trofejí) zorganizoval pamětní foto s manželi Zátopkovými (uprostřed), svými blízkými (vlevo a vpravo) a s organizátory (vzadu Kobra s Hanouskem)

Dolní foto (Jedenáctka Stadiónu 198?) - Vždy zleva: leží J. Slíva a V. Johanus; dřepí A. Lang, M. Lipovský a M. Barták; stojí: J. Vobr, J. Vaněk. J. Dostál. E. Šourek, D. Pálka a J. Hrubý.

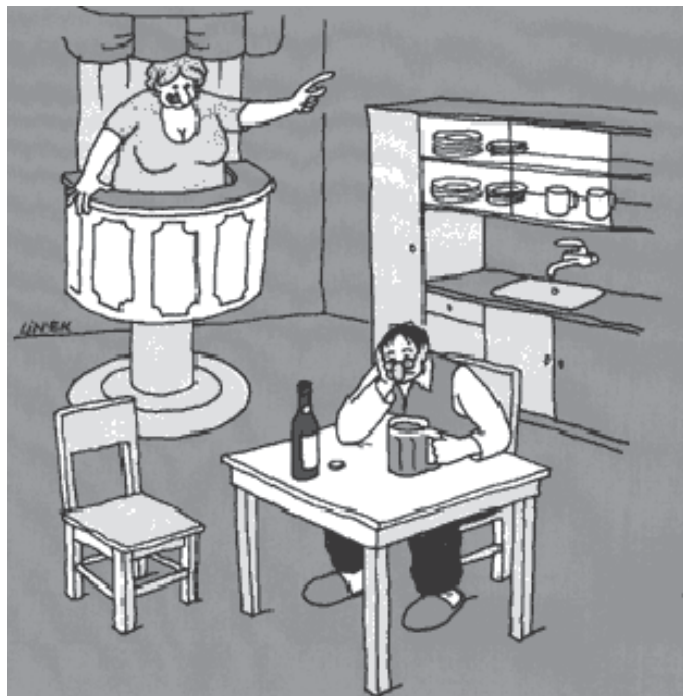
Příběh „Stadión a cartoons“ je případem učebnicovým a též do dějin žurnalistiky. I v neblahých dobách se v časopise podařilo využívat kreslený humor v nejrůznějších podobách. Tak, jak si ve své diplomové práci na novinářské fakultě UK její autor kdysi předsevzal. Nejen, že ve Stadiónu se s vtipnými kresbami pracovalo ve spoustě rubrik a na řadě stránek, že se jejich autoři podíleli i

na četných ilustracích drobných i velkých materiálů v obrazovém týdeníku, včetně obálky... Pracovalo se promyšleně i s autorskou základnou. Snímky ukazují jen část z akcí, které redakce pořádala. Emil Stadiónu se stal nejen první a dlouho jedinou soutěží v ČSSR, ale také první soutěží mezinárodní! Jedenáctka Stadiónu expandovala i do Českých Budějovic. A celý seriál výstav trojic autorů Stadiónu se postupně odehrával v muzeu ve Frenštátě pod Radhoštěm při tamní zářijové Grand Prix ve skocích na lyžích na umělé hmotě... Ale to už je jiná historie, zasluhující někdy další místo pro další fotografie ... (G)

Ze Slovenska / Ještě prešovský SÚDOK

Konatel a Hybatel mezinárodní soutěže Fedor Vico splnil přání e-GAGu, aby doplnil a upřesnil „zevnitř“ to, co o letošním ročníku „zvenku“ obětavě hned po dojezdu domů poslal zlínský kolega Radek Steska. Také Fedor se ujal svého zpravodajského úkolu zodpovědně a s humorem.

Zde je pokračování jeho psaní z Prešova...

„Robote Emile Edytoroviči, neviem, čo by som ešte k Steskovi dodal, snáď len doplním to, čo bolo nejasné (...). K tým Kužnickým: oni mi hlásili (keď som im oznámil, že dostanú nejaké peniaze, čo bude na benzín stačiť a že majú hotel grátis), že idú. Ale chceli urobiť radosť aj 16-ročnej dcére, ktorú mali napísanú v pase. Na hranici však vyžadovali (aj tu už je to tak), že každý musí mať buď OP, alebo samostatný pas. A tak p. Kužnická (išla si pre uznanie) ostala na hranici s dcérou a pán manžel si prišiel pre 3. cenu sám a uháňal za nimi na hranicu a domov do Varšavy. Izba hotela Senátor ostala nevyužitá.

Tá druhá Poľka, Mlgorzata

Tabaka išla (len) pre diplom, ale mala tiež objednanú izbu pre 2 osoby. Vošli však v Prešove autom na pešiu zónu a vraj zaplatili tisíc korún. Keď potom pochopili, že majú hotel zdarma, na pokutu zabudli a všetko absolvovali v dobrej nálade.

A ešte trochu štatistiky k osobnej účasti: Z ČR boli osobne prítomní dvaja (R. Steska a J. Hrubý), teda so Steskovou manželkou **česká delegácia bola 3-členná**.

Ocenení Poliaci boli osobne traja (H. Cebula + 4 rodinní príslušníci), Mlgorzata Tabaka (+1 manžel) a B. Kužnicki. To, že jeho ocenená manželka ostala na hranici (+1 dcéra), považujem tiež za osobnú prítomnosť. To znamená, že štyria Poliaci prišli (alebo boli na ceste) do Prešova a ešte bol osobne prítomný ďalší (aj keď neocenený) autor Bartolomiej Belniak (+ 2 = žena a decko). Teda všetkých Poliakov osobne prítomných bolo 12 a tu som nezapočítal matku s dcérou na slovensko-poľských hraniciach. **Takže + 2 = 14 Poliakov.**

Z ocenených Slovákov bol prítomný Jozef Storinský (aj to je Rusín), 14-ročný M. Vandžura (od Lipan, asi 30 km od Prešova) a Prešovčan Peter Sedlák... **Takže 3 Slováci.**

Tolik citace z listu F. V., který připojil větu o neúčasti nitranského Slováka Křištofoviča: „Z Nitra je do Prešova tak ďaleko, ako z Kolína, keď sú autori rovnakého razenia...“ Omluvný list hlavného víťaze Václava Linka čtete v rubrice „Z dopisů“. A zde je ještě nebarevná verze **Linkova úspěšného díla z katalogu (VIZ!)** - nezdá se vám, že je z výběru vítězného díla cítit převaha žen v odborné porotě?! - a barevný scan jednoho díla z letošního ročníku ZS od holandské autorky **Gerdy de Jong (VIZ!)**.

Dvě publikace se shodou okolností ocitly takřka současně na našem redakčním stole. Obě vyšly na Slovensku a obě jsou ilustrovány „cartoonisty“. Jedna je publicistická (ale vzpomínková) a také obrázky jsou odpovídajícího žánru. Druhá si klade literárnější ambice (a má naopak stále aktuální obsah). Její výtvarná část má tudíž rovněž jaksí vyšší grafické cíle.

Juraj Vereš: Čo bolo bolo... (...terazky si ešte spomínam)

Útlý svazek má stovku stránek pod obálkou jasně naznačující, že jde o spisek vtipný (a současně prozrazující, že je ilustrován naším kolegou J. T.). Autor Juraj Vereš na jejím konci dodává: „**Čo nevyjadříš slovami a nenapíšeš na pécečku...** / ...To umelec, kreslar, karikaturista, ak chcete cartoonista s bystrým vtipom, fantáziou a humanistickým uhlom pohľadu, dá na papier niekoľkými ťahmi ceruzky, pera či štetca. Urobil to aj v tejto knížočke Jan Tomaschoff. Neocitol sa tu náhodou. Ale aj preto, aby to ostalo v rodine. Je to totiž môj právoplatný bratranec. A nepožiadal som ho o dodanie niektorých ilustrácií preto, že povoláním je lekár - psychiater. Dúfam totiž, že v tomto smere ho potrebovať nebudem a ani moje spomienky to azda nevyžadujú. Veď jeho postrehy a kresby platia všeobecne, vždy a všade, jeho nadhľad nie je podenkový. Myslím, že jeho kresby dopĺňajú skoro kongeniálne to, čo som sa pokúsil vypovedať, po-

vedať, stručne napísať.

O dovetok tejto knižky som mal postarané bez námahy. Namiesto mňa predstavil môjho bratranca už Kornel Földvári vo svojej knihe o slovenskej karikatúre „Peťadvadsať“. Ďakujem mu, že mi ušetril písanie a súhlasil s uverejnením nasledujúceho profilu. (J.V.)“

A vsuktu - hned vedle na předposlední stránce najdete zmíněný portrét od K. F. Jana Tomaschoffa zde také vidno na portrétní fotce; jeho obrázků je celkem tucet. až na obálkový jsou všechny černobílé. Navíc se jeden z nich zalíbil grafikovi natolik, že ho zmenšený používá jako zářky k „výhodům“ kratších „memoirových“ fejetonků zkušeného publicisty. Vydal Son Media s. r. o. 2007

Marián Hatala: Prečo trpaslíci tak rýchlo rastú

Hatala (1958) je básnik, vydávaný i v Praze a Vídni, tuto sbírku však vydal Foart Bratislava 2006. A básně to zrovna moc nejsou. Kdysi se tomu říkávalo aforismy. Například:

Závid'me si!

Máločo býva také uprímne jako závišť. Ešte som nepočul, že by niekto povedal: „*Neuprímne ti závidím.*“

Takových kousků je 56 stránek svazku plných. Autor je rozčlenil do pěti oddílů plus doslov D. Duška. Na titulek ke každému z těch oddílů, dostal ilustrátor **Kazo Kanala** celou stránku a snoubil v nich text názvu se svou - dodejme, že typickou a kaligrafickou - kresbou. Nebojte se, není to všude samej trpajzlík, jak vyhrožuje z obálky! Také zde najdete asi tucet obrázků - a také zde grafický úpravce využívá práci výtvarníka i k dodatečným drobným (typo)grafickým fórkům.

A jako by mu to bylo pořád ještě málo anebo jako by ho mrze-

lo, že se o něm podrobněji knížka nezmiňuje (byť jeho obrázky tvoří s texty kompaktní celek) dokreslil Kazo recenzentovi i další obrázek; přímo na knižní vakát - od této chvíle se z něj tedy stal jakýsi falešný frontyšpic - česky protititul (viz obr. níže).

Ale abych nezůstal dlužen odpověď na zásadní, neb vlastně titulní otázku po velikosti trpaslíků:

„Len čo sa začneme často a hlboko klaňať, zopár trpaslíkov nám rýchlo prerastie cez hlavu.“

Tak to tvrdí Hatala a ilustruje Kanala. A dosvědčuje denní světa běh. A to nejen pokud jde o trpasličí umělce. Máte-li někdy ten dojem, tak i pokud běží o některé karikaturisty.

(Ivan Hanousek)

Citát na tento týden:

Rozdíl mezi běžným českým časopisem a GAGem je v zásadě jen jeden. Pokud nějaký autor kreslených vtipů nedostane slovo v GAGu, tak je to proto, že buď sám nechce - anebo o něm prostě nevíme. V ostatních novinách je to tak, že o takových autorech nejen nevědí, ale ani vědět nechtějí...

Ivan Hanousek

Polsko / SPAK o událostech na Mimořádné valné hromadě ve Varšavě

SPAK

Stanovisko Výboru Stowarzyszenia Polskich Artystów Karykatury (SPAK)

k průběhu „Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Członków SPAK“ 24. 3. 2007:

Dne 24. března 2007 se konalo v **Muzeu Karikatury ve Varšavě** Mimořádné Valné shromáždění členů SPAK, svolané na návrh Revizní komise (KR) k návrhu na odvolání výboru a k volbě nového výboru SPAK. Sám fakt takového činu od revizní komise nemá precedens ve dvacetileté historii SPAK a svědčí o hlubokém konfliktu mezi výborem SPAK a KR. Přestože návrh na odvolání výboru podepsali všichni členové KR, iniciátorem celé akce byl místopředseda komise Jerzy Wasiukiewicz, připisující si neobyčejné poslání napravitele i uzdravitele SPAK.

Jím zpracovaný *Raport*, hodnotící fungování orgánů SPAK v letech 2002-2006, dehonestoval práci výboru a zpochybnil i věrohodnost KR v letech 2002-2005 (...) Až do této chvíle nedošlo k žádnému společnému jednání KR a výboru SPAK kvůli vyjasnění vzájemných postojů.

Wasiukiewicz se snažil o eskalaci konfliktu, jenž měl kulminovat na mimořádném valném shromáždění. Konfliktní témata jsou známa všem členům SPAK, protože byla rozeslána členům v materiálech před shromážděním. Každý člen měl možnost udělat si svůj vlastní názor k situaci. Odpověď na to, jakou cestou se má ubírat SPAK, mělo dát svolané Valné shromáždění. A dalo.

Děkujeme tímto všem členům SPAK, kteří nám dali důvěru. Dali nám motivaci do další práce pro naše sdružení. Mohli bychom tímto zprávu ukončit, kdyby...

Tedy: Spor jaký nastal mezi výborem SPAK a KR (tedy dvou osob) - ze sporu věcného změnil se v avanturu od **Jerzego Wasiukiewicza a Jerzego Krzętowskiego**. Předseda KR Jakub Wiejacki, po „jednorozovým zabraniu głosu“ zmizel po anglicku. Sekretář KR Arkadiusz Maniuk, „nie zabierał głosu“. Člen KR Radun Bator neshodl se se stanoviskem výboru k „powołania Komisji Nadzwyczajnej ds. zbadania zarzutów zawartych w Raporcie Wasiukiewicza“, polemizoval s ním, ale činil tak způsobem věcným a kulturním.

Zato vystoupení Jerzego Wasiukiewicza, podporované Jerzym Krzężowskim bylo projevem „*chamstwa, arogancji i agresji*“. **Mnohonásobně uráženi a ponižováni byli od nich účastníci jednání. Ze strany Jerzego Wasiukiewicze došlo k pokusu o fyzickou agresi proti jednomu z členů výboru. V závěru musela intervenovat policie a W/K dostali zákaz vstupu do muzea.. Dosud jsme slychali jen o "zakazach stadionowych" pro nejbrutálnější fotbalové chuligány. Ukázalo se, že před chuligány musí se bránit i Muzea.** Po opuštění shromáždění (Jerzego Wasiukiewicz i Jerzego Krzężowskiego) byla spontánně přijata žádost adresovaná Kolegiálnímu soudu SPAK o vyloučení „awanturników“ ze SPAK, a podepsána od všech zbylých účastníků zasedání. **Výbor SPAK poté vyjádřil své hluboké pobouření nad chováním Jerzego Wasiukiewicz i Jerzego Krzężowskiego během shromáždění 24. 3. 2007.** Pro takové chování není možné najít pochopení a ospravedlnění.
Zarząd SPAK

Z historie výtvarné agrese v Polsku:

18. ledna 1905 - Dunikowski zastřelil Pawliszaka!

Poláci si na stránkách SPAK při této příležitosti připomněli jeden málo známý případ z historie výtvarného umění - starý už stovku let.

Bohatýry události byli známí a uznávaní, tehdy ovšem mladí umělci. První z nich, Xawery Dunikowski, třicetiletý malíř a řezbář, byl už tehdy profesorem Szkoły Sztuk Plastycznych ve Varšavě. Druhým bohatýrem byl Wacław Pawliszak (1866-1905), 39-letý malíř, kreslíř a ilustrátor.

Důvodem jejich střetu byly umělecké ambice. Porotci, mezi nimiž byl Dunikowski, nepřijali nový obraz Pawliszaka na výroční Salon Zachęty, a jiný jeho obraz pověsili proti obrazu malíře, s nímž Pawliszak byl na kordy. Uražený umělec ostentativně sňal svůj obraz v den vernisáže a poslal členům jury urážlivé dopisy.

Dunikowski mu odepsal, že od takové nuly satisfakci nežádá, což Pawliszaka pobouřilo.

18. ledna 1905 chtěl zpolíčkovat Dunikowského, když obědval v restaurantu s majitelem uměleckého salonu ve Varšavě Janem Krywultem. Řezbář vyňal z „kešeně“ revolver a při snaze ubránit se napadení vystřelil - kulka prošla pravou lící malíře, vystřelila mu oko, prošla mozkem a zůstala v lebce. Druhého dne Pawliszak zemřel v nemocnici. Jelikož byl v tu chvíli už rok vdovcem, zanechal po sobě sirotka - tříletou dcerku.

Dunikowski, po krátkém pobytu ve vězení a vyplacení kauce ve výši 2 tisíc rublů vyšel na svobodu a žádných jiných následků za svůj čin nenesl.

Tuto příhodu připomínáme bez jakéhokoliv podtextu. Ani jako memento, ani jako vzor k následování - píše se na stránce SPAK ve Varšavě - (psáno 26. 3. 2007)

KdoKdeCoKamJak(a)Proč

Anabolický Golem - maskot LOH v Praze?

V MfDNES z 29. 3. 2007 (pražská příloha) se objevily návrhy čtenářů na možné maskoty možné „pražské“ olympiády. Největší ohlas získal „nezvířecí“ nápad Džamíra Džafarova z dálného Chicaga, který navrhl za maskota tohoto sportujícího Golema... I když - hned prvý pohled odhalí malý nedostatek: hliněnému panákovvi chybí dŕulek pro vložení pověstného šemu, tedy z dnešního hlediska pilulky - zdroje zázračné energie anabolického siláka.

Je to však určitě lepší nápad než chudák letňanský sysel nebo proslulý ryze český tunelář Krteček. Nemyslím si vůbec, že by se mělo sahat po už známých Švejcích a pro organizátory trampot všeho druhu typických pro ČR Broucích Pytlících. Ale nenapadá vás někdy také, jak se Praha jako město pro okolní svět stále víc a víc stává nevysvětlitelnou Prahou Kafkovou a přestává být milou Prahou Čapkovou? A zrovna robot z RUR, Dášeňka nebo salamandr by se mohli za maskota také hodit. No, třeba jednou metropolitní radnice vypíše i nějakou oficiální soutěž. A my ji našim členům rozhodně doporučíme k obeslání - vždyť kdo jiný by měl navrhovat opravdu pěkného a také vtipného maskota letních OH, pořádaných v Česku, než právě čeští cartoonisti?

(Gag)

Slovenská invaze pokračuje

Další vlna tsunami slovenských cartoonistů do Čech se blíží ku Praze! V oficíně Slovenského inštitútu v Jilské ulici na Starém Městě právě dnes, ve čtvrtek 12. 4. v 17 h. bude zahájena výstavka „nestora slovenského kresleného humoru“ **Jozefa Scheka** (Babuscheka). Jožinko prý nedorazí, ale můžeme se těšit na kurátora Fero Jablonovského a autora knížky o jeho stvořiteli Kornela Földváriho, zdatného besedníka na téma karikatura... (na snímku vpravo: K. F. s ještě čerstvou prestižní Cenou Domenika Tatarku za literaturu)

Časopisy / New Scorpion č. 57; Eulenspiegel č. 4

Yení Akrep Nr. 57

Nový **Nový štír** přináší pár změn - největší novinkou je ovšem jiná grafická úprava stránek vyhrazených propozicím mezinárodních soutěží. Namísto osmi zkrácených anoncí soutěží (v žlutém provedení) na jednu stránku nyní věnuje každé ze soutěží dvojnásobný prostor - jsou to tedy nýčko jen čtyři bílé sloupce (nudle) na každé straně. Těch stránek určených tomuto chvályhodnému účelu (navíc v angličtině a ne turecky, aspoň pokud jde o mezinárodní akce) se v č. 57 nachází hned kvarteto. A další soutěže, ty jež si tuto inzerci zaplatily - jako před rokem třeba Humorest, mají pro sebe i nadále jednu tiskovou stranu. Celkem tak zaplňují propozice stránky 7 - 12 (viz tento obsah):

SAYFA-PAGE: 7-8-9-10-11-12

INTERNATIONAL AND NATIONAL CARTOON COMPETITIONS AND FESTIVALS CALENDER
24TH INTERNATIONAL TOLENTINO CARTOON BIENNIAL (ITALY)
2ND INTERNATIONAL STUTTGART AWARD CARTOON CONTEST (GERMANY)
1ST INTERNATIONAL EXHIBITION OF NART CARTOONS (TURKEY)
1ST INT. PRODUCTIVITY CARTOON COMPETITION (IRAN)
2ND INTERNATIONAL LODZ CARTOON CONTEST (POLAND)
4TH INTERNATIONAL INDIANINK CARTOON CONTEST (INDIA)
1ST INTERNATIONAL HERONIA CARTOON FESTIVAL&EXHIBITION (GREECE)
7TH INTERNATIONAL MEDITERRANEAN CARTOON CONTEST (TURKEY)
12TH INTERNATIONAL ZAGREB CARTOON EXHIBITION 2007 (CROATIA)
INTERNATIONAL GURA HUMORULUI CARTOON FESTIVAL (ROMANIA)
INTERNATIONAL "NABU" CARTOONS CONTEST (GERMANY)
7TH INTERNATIONAL BIENNALE CARTOON PÍSEK 2007 (CZECH)
6TH INTERNATIONAL JOKE FOR-FOR GRAPHIC HUMOUR CONTEST (CZECH)
10TH INTERNATIONAL HUMOR GRAFICO FESTIVAL ITINERANTE (ITALIA)
4. INTERNATIONAL KOZUCHOW 2007 CARTOON CONTEST (POLAND)
INTERNATIONAL KATUNI CARTOON EXHIBITION (KENYA)
THE 1TH INTERNATIONAL CHINA OLYMPIC CARTOON COMPETITION

V záhlaví sloupků jsou - a je to bezvadně přehledné - vlajky pořadajících zemí. Navíc - a je to bezvadně příjemné - svítí tu hned za sebou dvě vlajky české - tak jak jdou po sobě dedlajny našich soutěží: **píseckého** nábytkového bienále a **pražského** cihelného FpFORu. Ale proč se tu vlastně nepochválit? Všechny tyto propozice jsme buď získali anebo vyčmouchali - prostě v e- GAGu publikovali dříve, než to stihl Huseyin Cakmak v Yení Akrepu (tak se **nový štír** píše turecky). To, že týdeník je lepší než měsíčník, dokazuje i další škorpióni tradiční stránka - ta s dvojníky. Když se na ní podíváte, zamnete si oči - neviděli jsme to už někdy? Jistě - už v eGAGu č. 11 vyšly barevné obrázky generála, máčejícího hrot brka do krve mírovské holubice - aby mohl napsat ono známé - a karikaturisty dávno nadužívané až zprofanované slovo: Peace... (G)

Eulenspiegel č. 4.

Někdo by mne mohl napadnout za to, že mé aktuální poznámky k novým číslům **Eulenspiegelu** jsou vlastně mé staré poznámky k starým číslům Eulenspiegelu. Sám bych se podezíral, nebýt toho, že mám ve své PC-dokumentaci značný chaos, takže je jednodušší listovat časopisem a klepat to na klávesnici, než bloudit kurzorem po *new folderech* monitoru.

Jenže: na titulní stránce Nr. 4/07 je už **zase portrétní karikatura včetně** nezbytné (východo)německé premiérky **Merkelové**. Fakt, že z úst vypouští kouřové kroužky nad berlínským *Rauchstagem* (proslulá nová kopule bundestagu je tu totiž popelníkem) naznačuje, že (ne)kuřácké zákony jsou jedním z témat tohoto čísla. Dále: spousta inzerátů na knihy a jiné tiskoviny (kupř. opět na Achd^é-em kreslený comics Lucky Luke - na jeho

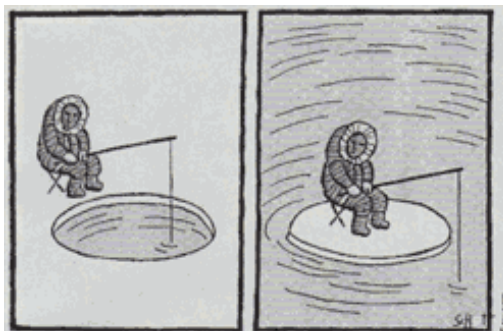
již 89. Band = svazek) naznačuje, že v Lipsku byl (už zase) knižní veletrh (22. - 25. 3.) a rovněž se to odráží i v neinzertní části časopisu. Opět tu má švýcarský Diogenes celostránkovou reklamu na své knihy cartoons - a za povšimnutí stojí především fakt, že Sempé nejen stále žije, ale i pracuje - po albu pro „Gartenfreunde“ nabízí teď další pro „Bücherfreunde“. Taťka nad knížkami i mamka nad produkty zahrádky se mohou smát shodně za takofka deset Euro. Více na www.diogenes.ch). Nu - ale půjdeme-li blíž k „našemu“ karikaturistickému tématu, tak ani zde - **co do českého zastoupení v měsíčníku - se nic nezměnilo**: Jeden barevný (!) vtip od Tomaschoffa a jeden černobílý (!) fór Bartákův jsou jen malé rybky, plující mezi velkými díly německých autorů (hvězdný Glück tu má nadále propachtovánu celou stranu pro jediný *veleftip*).

Ale přece jen je něco trochu jinak - tak vida! Tomaschoffův vtip je totiž beze slov (!) a Bartákův je dokonce i bez typického Mirkova panáka (je skryt pod dekou) Proto by mi asi unikl, nebýt Honzova laskavého upozornění připojeného k berlínskému časopisu. Těžko bez autorova vyjádření soudit, odkud berou v redakci ony drobné Bar-

tákovy obrázky - v každém případě mu autorství přiznávají a snad tedy za dílka platí. Lehko však usoudit, že čtenáři německy psaných humor-časopisů znají nyní dva současné české autory: Tomachoffa a Bartáka.

Dalšími tématy, které hrne redakce před sebou ve 4. čísle Eulenspiegelu, je jednak globální záplava (sem patří třeba **tento obrázek od autora jménem Schott - viz!**), jednak turismus - vždyť začíná sezóna.

Sem se hodí reklama na žertovného průvodce Berlínem pro špatné turisty Wladimira Kaminera „*Ich bin kein Berliner*“. Konečně úspěchu německého filmu je věnován vůbec první velký fór čísla přes celou str. 3. Rainer Ehart nakreslil dvě hrůzné figury DDR (Honneckera a jakéhosi jenerála) s hvězdami hrdinů socialismu na srdci, jak třímají nad hlavou sošku Oscara („*And the winner is...*“) A skutečně, za jakési dodatečné vítězství DDR by mohlo být vzato ocenění zrovna „bábelského“ filmu...

Takže - další autory a témata vtipů, resp. knižních novinek si klidně opište z minulé anonce na Eulenspiegel. A

pokud jsem něco nového a pozoruhodného trestuhodně přehlédl, doufám, že to berlínské redakci vydrží i do příště. Je přece v povaze humoristických časopisů, že svůj „harém“ oblíbených hurisek, tedy privilegovaných cartoonistů, udržuje pěkně pohromadě. V Berlíně do něj patří, to už je snad trvalé, také slovenský cartoonista Marian Kamenský, jehož portrét jsme v GAGu loni přinesli v rámci rubriky *Kdo je kdo ve světovém cartoons*. V tomto čísle má velký vtip jako jakýsi *ojlenšpíglí „borec na konec“*. (IH)

Z „aprilové“ pošty

Úvaha před programem ČT2 na Apríla

„*Pokleslosti, tvoje jméno je - televizní pořady o humoru*“.

Jiří Slíva, Praha

6

Art-úvaha před Salonem

Tak nevím, ale mám nutkání svou májovou výstavu nazvat: **Mlejnková před art-rózou a s art-rózou...**

Bába Mlejnková, Brno

(zmenšená ukázka druhé etapy tvorby vlevo)

Z omluvy laureáta Zlatého soudku,

která byla tlumočena Fedorem Vico při vyhlášení vítězů v Prešově.

Vážený pane Fedore Vico, měl jsem po rozhovoru s Ivanem Hanouskem, který mě pokáral, skutečně velkou snahu dorazit k Vám do Prešova. Uvědomuji si všechnu tu práci, kterou s organizací estivalu máte a velmi si jí vážím. Sehnal jsem si opatrovnici k matce, o kterou se starám a začal vyřizovat vše potřebné k cestě. Vše se mi sesypalo, když jsem zjistil, že můj občanský průkaz, který mi normálně platí do roku 2008 nemá číselný kód, a tudíž mě nepustí přes hranice k Vám. Oběhal jsem celní úřady a vydávání občanských průkazů, ale vše marně. Dodací lhůty pro výrobu jsou dost dlouhé. Víím, že si řeknete, že jsem to nechal na poslední chvíli a to je pravda, velice mě to mrzí a omlouvám se. Jediné co bych v tuto chvíli mohl udělat je pokusit se přejít ilegálně státní hranici. To je ale stejně absurdní jako ty moje obřázky. Vyřídíte prosím mé pozdravy a omluvu všem, kteří se nějak podílejí na mezinárodní soutěži kresleného humoru Zlatý soudok.

S pozdravem Václav Linek, Kolín

Na snímku Jana Hrubého: **Trudný moment - Fedor Vico s trofejí pro nepřítomného vítěze...**

Malý slovník katalogů / „E“ jako „Eurokaroenale 1999“ - Kruishoutem (Belgie)

Patřilo by se připodotknout: s přihlédnutím ke katalogům z téhož z let 1992, 1993 a 1997. Neboť kdyby nebylo katalogů s vítězi kartoénale (flámsky to je legrační protimluv: každoroční bienále cartoons) v předchozích letech, nebylo by ani katalogu s vítězi zde hodnoceného ročníku 1999. A nebylo by ani katalogu z roku 2007, na který už netrpělivě čekají vítězové letošní soutěže a další vybraní autoři z účastníků.

Belgický festival se letos konal už po 30. a ho lze řadit k těm nejtradičnějším a také dobře hodnoceným. Mimo jiné dnes jeho dobrou pověst z předchozích let provází ještě vědomí, že tvoří potřebnou rovnováhu k vysoce zpolitizovaným festivalům z předního východu, kde především Íránci a Syřané, místo aby se vypořádali s terorem, který jejich země podporují, naopak (rovněž s neskrývanou státní podporou) využívají naivity rozvojového světa a levicových Evropanů k pusté protizápadní propagandě (USA je jen nálepka na cíli, jímž je celý svobodný svět). Chce-li Evropan získat cenu v tamních soutěžích, musí si za dolary (samozřejmě!) podřezat větve, na které se

mu tak pohodlně (zatím) sedí a kreslí...

A proto je tu i Euro-kartoénale, kde toto autor dělat nemusí a může se svobodně věnovat čistému humoru (i s tím rizikem, že belgický pořadatel - na rozdíl od íránských kunstšmekrů - ocení občas díla kresebně nepřilíš estetická). Témata jsou navýsost civilní a vesměs apolitická - ve výše uvedených ročnících to byla „Světlo“, „Magie“, „Energetický komfort“ a v roce 1999 „Kufry“. Tedy cestovní zavazadla.

Obálka, už léta barevná, je i v roce 1999 (neuveďeno, asi 22. ročník?) graficky a výtvarně na výši (hrůzy se na ni obvykle nedostanou) což si hlavní osoba festivalu Rudy Gheysens hlídá. V úvodním krátkém slovu na nestránkované straně 3 ve třech jazycích shrnuje fakta o tohoroční soutěži: 893 autorů z 57 zemí poslalo 3764 obrázků. (což je nečekaně velký rozdíl nikoliv v počtu států, ale v počtu autorů a příspěvků oproti r. 1997: 445 / 56 / 1812). Katalogy mají vždy stejný, přesně čtvercový formát s nevelkým titulním písmem a velkým jediným obrázkem - nemusí to být vítězné dílo...

To platí také o stostránkovém katalogu s titulním kufrem nad hladinou od Číňana Xu Qing Xiong, ač 1. cenu získal, známější Číňan Dachuan Xia. Následují další oceněné a pak už jen další a další obrázky. Barva ještě koncem 90. let nebyla normou a proto jsou barevné vtipy soustředěny jen do dvou pasáží katalogu na počátku a na konci - ale i mezi tím otiskovaná díla jsou z velké části jen „nebarvené“ tištěné barevné obrázky. Ceny si odnesli s výjimkou Číňana a jednoho Kubánce (diplom) Evropané, pořadatelé vždy už v propozicích pamato-

vali, aby se dostalo na domácí autory (zde **Goderis VIZ OBR.!** + dva Nizozemci). Fóry bývají vždy po jednom pěkně přes celou stranu, opravdu výjimečně po dvou.

V dávnějších katalozích - třeba v tom z r. 1992, ještě dbali pořadatelé jednak na informace o vítězných autorech (třeba Slíva, když tam bral uznání, byl stár 45 let) a na

rekapitulaci předchozích ročníků i s počty účastníků (byl to 15. ročník). V letech 1997 a 1999 už se pořadového čísla nikde nenadějete (ani ve hřbetu), už je uváděn jen rok. A tak si jenom mimo obraz připomeňme, jaká byla (v číslech) účast Čechoslováků od 7. ročníku v r. 1984: 1-14-18-35-25-40-57 (to byl rok 1990!) -44-45 - to v roce 1992. **Pozor: V roce 1990 jsme byli třetími nejmohutnějšími obesilateli beglické soutěže (za Rusy a Rumuny a před Belgičany!)** a také jsme poprvé v účasti na Eurokartoennale předstihli Turky. Tuto pozici - před Turky - jsme příští rok potvrdili a také v r. 1992 jsme jim ještě zdatně sekundovali...

Nedalo mi, abych si tentokrát katalog řádně neprostudoval a tak mohu sloužit poznatkem, že se dost pozměnila „soutěžní scéna“ pokud jde o autory. Někteří současní úspěšní ještě „neexistovali“, jiní už dnes nekreslí (nebo nesoutěží). Už tehdy se do katalogu dostalo neobyčejně moc Číňanů - zřejmě spíš jako exoti, protože mimo třech nebo čtyř stálic většině ostatních Číňanů přijdou jako hrozně legrační opravdové triviality, hodné úsměvu ještě tak v předminulém století. Oproti katalogu z r. 1997 rapidně přibýlo soutěžících Íránců (ze 22 na 32) a ještě rapidněji ubylo Rusů (z 58 na 15)!

Pokud jde o téma - využití kufrů je obvykle velmi omezené. Nejčastěji hrají svou úlohu na páse na letišti nebo při celní kontrole, v hotelu u recepcí - anebo v příbězích „sbal si své kufry!“ či „manžel se nečekaně vrací domů...“. Pár dabů by se také našlo - třeba ten se dnem kufru „stupňovitým“ tedy vhodným pro chůzi ze (do) schodů.

Co našinci? V katalogu jsou svými obrázky zastoupeni **Jurkas, Novák-Skoupý, Bernard** a nebožtík **Kavka**. Vtip tu má i Lipovský, ze Slováků jsem si všiml dua Valter - Kováčik...

V seznamu, kterým se katalog se čtenářem (prohlížečem) loučí, jsou za Slovensko navíc uvedeni i Bachratý, Košťovčík a Mišánek. Z Čechů ještě soutěžili: Buch, David, Grombiřík, Havlín, **Kundera, Plotěná, Steska, Rumlar** a Tobischová (o dva roky dřív bylo Čechů jen osm).

Jak ve jménech a příjmeních (nejen v těch českých) - v jejich vzájemné záměně, tak v konkrétních jednotlivých písmenech je jako vždy řada chyb. Siska (asi Šiška?) je pod obrázkem uveden jako *Siska*, v seznamu coby *Sika*. Známy Bělorus, postrach korektorů všech zemí, je tu uveden jako Puchkaniov. (I.H.)

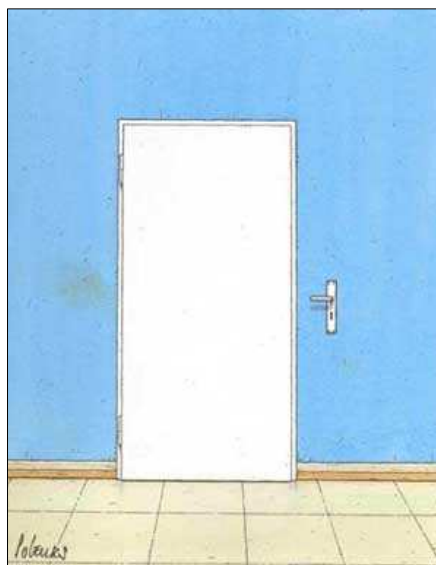
Poznámka / Psáno snad „U Medvídků“?

„**Po stopách holčičky**“ z reklamní kampaně obchodního centra Metropol, která v něm vzbudila pochybnosti o únosnosti reklamy s nedospělými dívkami, se vydal renomovaný intelektuál Jáchym **Topol** už před více než rokem (Respekt č.48/2005, str. 5). Reklama „*Be sexy je in!*“ těžší ze sexuální přitažlivosti mladé dívenky, jejíž školní věk vedle nevinných oček zhůvěřilí kreativci z reklamky podtrhli pejskem Snoopym na nahém ramínku. Populární Snoopy,

nejpopulárnější figurka z nejslavnějšího stripu nejbohatšího autora comics Charlese Schulze „Peanuts“ je dále v textu zmiňován několikrát (je prý na bilbordech, v podobě obřího živého Snoopyho v dětském výběhu - a je to náš maskot, říká dáma v dětském koutku v Metropolu.)
Nechme teď stranou, zda Topolovo pohoršení nad kreativci využívajícími „mladé maso“ je na místě. V e-GAGu nás spíš popudí, když ani autor, ani jinak bdělí editoři Respektu, kteří upravují každý článek (ne jednou!), netuší, kdo je to Snoopy! Jinak by v úvodním odstavci autor problém neotvíral touto větou: „*Tahle modelka je opravdu zvláštní. Na nahé paži se jako te-
tování skví medvídek Snupík...!*“

Pane **Kaštaně**, zkuste se zeptat dětí, proč se ten medvídek stále válí zrovna na **psí** boudě - než se zase pustíte do psaní!
(IH)

Výsledky / Don Quichotte (opravené)

Immigration - Don Quichotte (Německo / Turecko) - nová verze po rezignaci vítěze.

GRAND PRIZE: Carlos Brito (Francie)

dvě 2. ceny: Mosaud Ziyaei (Irán) a Najji Benaji (Maroko)

jedna 3. cena: Burak Ergin (Turecko)

cena "Oguz Aral Special Prize": **Stefan Despodov** (Bulharsko)
(+ Mention: Marcio Leite (Brazil))

Eurokartoenale Kruishoutem (Belgie)

1. cena **Zhang Jia Xue** (Čína)

2. cena **Luc Vernimmen** (Belgie)

3. cena **Pol Leurs** (Luxemburg) - **obr. vlevo!**

Cena za nejlepší Cartoon ze země EU: **Agim Sulaj** (Itálie)

Cena pro nejlepšího belgického účastníka: **Ludo Goderis** (Belgie)

Cena Belgické Cartoonistické Organizace KEVER: **Alfons Vos** (Belgie)

Čestné uznání: **Edd Uluschak** (Kanada)

Čestné uznání: **Igor Pachtchenko** (Rusko)

Vítězné práce ze soutěže European Cartoon Center v belgickém Kruishoutem jsou ke spatření na http://www.ecc-kruishoutem.be/index_ENG.html (je třeba kliknout na „the laureates of the Eurokartoenale“). Z 6 cen získali polovinu Belgičané. Téma **Zámek a klíč** obeslalo 4000 příspěvků 992 cartoonistů z 85 států. 200 obrázků bude vystaveno a 100 obrázků je ve výstavním katalogu (cena 12 Euro) s obálkou od Rumuna jménem **Constantin Ciosu**.

3. International Cartoon Contest – Syria 2007

Pětičlenná íránsko-tunisko-syrská jury posoudila 1071 protiiimperalistických a antisionistických prací od 308 soutěžících z 57 zemí a rozhodla o výsledcích:

1. cena: **Pawel Kuczyński – Polsko**

2. cena: **Galym Boranbajev - Kazachstan**

3. cena: **Rumen Dragostinov - Bulharsko**

Zvláštní ceny: Tomas WOLOSZYN - Polsko (**VIZ**

OBRAZEK vpravo!); Mowafaq FARZAT - Kuvajt;

Margareta Chitcatti-PELIN – Moldova; Galym

BORANBAJEV - Kazachstan; Bernard BOUTON –

Francie; Bayram Hacizadeh KAMAL – Azerbajdžan; Mohammad Ali KHALAJI – Irán; Serdar GUNBI-

LEN - Turecko; Achille SUPERBI – Itálie; Michel Casado FREIRE - Španělsko; Marcio Leite da SILVA

– Brazílie; Mohammad Amin AGHAEY - Irán.

Retro / „Piatok 13-ho“ 2006 - Piešťany, Slovensko

Aneb - ceny pouze pro Slováky:

1. P. Švancar, 2. M. Polák, 3. J. Fiřma (všichni Slovensko)

Aktualita:

2. Prestigio International Cartoon Contest na téma "Funny Hi-Tech in Art" (Rusko)

Čelná místa si rozebrali pouze „azbukou“ se dorozumívající autoři:

Prestigio Special prize: Dmitrij Trofimov - Rusko

The Grand prix of user voting: Valentin Georgiev - Bulgaria

1. místo: **Vasilij Alexandrov** - Rusko

2. místo: Rumen Dragostinov - Bulharsko

3. místo: Andre-Philippe Cote - Kanada

Bez propozic aneb / Soutěže v dubnu - atd, atd...

Počet soutěží v kalendáriu se nám zužuje - to však není to, co nás sužuje!

Žádné nové propozice! Co budeme dělat?!

Kdepak, tohle nás rozhodně nesouží, vždyť i tak je mezinárodních soutěží vždy nejméně o jednu víc, než na co máme mentální i momentální kapacitu. A jak známe Japonce, Číňany (a jak naopak neznáme zvyky „rozvojových“ pořadatelů), určitě tomuto ubývání uzávěrek v kalendářním roce 2007 učiní velice brzy přítrž...

Celkově seznamy cartoonsfestivalů, různých mezinárodních contests a competitions, které jsou k vidění na různých web-adresách, stále uvádějí kolem sto padesáti organizátorů - ale někteří pořádají soutěže ob rok, jiní dokonce jednou za čtyři roky. Skutečný počet (vyhlášených) soutěží v roce tedy osciluje kolem stovky. Pravý počet ovšem může být i nižší, aspoň soudě dle zachycených výsledků. S těmi je totiž pěkný problém - pořadatelé se obvykle nenamáhají poslat výsledky všem k soutěži vyzvaným karikaturistům. A ti z větší části (coby porotou „nevýselektovaní“) nemohou doufat, že je vyčtou ze zdarma zaslání katalogu (a to často až téměř po roce). Pořadatelé by jistě mohli výsledkovými listinami obeslat aspoň osvědčené webové portály, věnující se cartoons. V době internetu a e-pošty by jim to opravdu nemělo dělat problémy. Vždyť tyto navštěvované stránky jim prokazují, většinou úplně zdarma, nejen reklamu - vlastně jim „nahánějí“ stovky dalekých soutěžících, kterými se pak organizátoři svým sponzorům a návštěvníkům výstav tak rádi chlubí.

Svět soutěží - tedy i samotné soutěžící - spíš sužují jiné věci než malý počet příležitostí. Třeba málo sjednocený obsah propozic - kdekdo sice opisuje jejich vzhled či formu od již zavedených soutěží, ale někdejší pokus FECO o „vzorové regule“ neměl dosud mezi

pořadatelů úspěch - stále je vyhlašována řada soutěží, jejichž regule jsou přinejmenším nepřehledné. A často trestuhodně neúplné!

V GAGu se snažíme aspoň ty body, o nichž víme, že je potenciální účastník soutěže hledá jako první, zvýraznit tučnými písmenky: téma, uzávěrku, podobu cen a sumu odměn; a také adresu, kam příspěvky poslat. V poslední době přibývá i další důležité upozornění - že jde o soutěž „nepapírovou“ neboli e-mailovou. Což vnáší zase jiný pohled na podmínky co do formátu, barevnosti či výtvarných technik... Druhou vadinkou jsou zdouhavé pasáže, především o autorských či naopak pořadatelových právech na zaslání díla, formulovaná úzkostně právnicky. Ty jsou vhodné snad do soutěžního statutu, ale zbytečně zatěžují prosté autory (a ještě prostší překládající osoby!) Obdobně zatěžující jsou všelike povšechné úvody, zdůvodňující význam a téma soutěže, opěvující sídlo či město pořadatele, respekt. celého regionu. K tomu se často zbytečně opakují (hned v dalších odstavcích) i celé věty, údaje, čísla, data a adresy... Třetí vadkou je už zmíněná nejednotnost. To, co jeden organizátor uvádí na začátku regulí, tím druhý své propozice končí. A naopak.

Toť pro dnešek vše, duben už si vybral své oddechové chvíle a právě nabízí počasí a s ním prémiový spurt. Zkuste ho využít jako rozvíčku na finiš dubnové etapy, kde čeká na vaše práce nejen čtveřice soutěží s dedlajnem 30. 4., ale vlastně i dvě soutěže s uzávěrkou hned z kraje května. Tu zářebskou v Chorvatsku rozhodně nedoporučujeme podcenit - vždyť vloni zde zvítězil kolega ing. arch. Aleš Vyjidák, ČUKista z Prahy 6! S jeho slavným vítězným dílem se ještě stále můžete běžně setkat (a inspirovat) při vašich výletech po „the best world cartoons“ na netu.

(GAG-men)

Když zbyl kousek místa: Kurdyškartún!

K desítkám portálů cartoons psaných výhradně arabsky anebo turecky přibyl jeden další - kurdský (angličtina k jeho jazykům rovněž nepatří). Najdete ho na adrese: <http://www.kurdishcartoon.com>.

